

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1572 usque ad annum 1581

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118642

§. 135. Nationalis Calvinistarum Synodus in Galliis in oppido sanctæ fidei celebrata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67232](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67232)

Sæcul. XVI
A.C. 1578

quingentesimo sexagesimo nono, & postea iterato prælo excudebantur, quamvis vero gesta, quæ in ejus collectione recententur, non semper certæ fidei testimonio comprobata videantur, hoc tamen opus Pius V. Papa maximè habuit, editoque diplomate confirmavit. Præterea Surius sui ævi historiam, quam Commentarium nominat, elaboravit, eamque ab anno Domini millesimo quingentesimo incipiens usque ad annum Christi millesimum quingentesimum sexagesimum octavum protraxit, postea vero eadem continuata usque ad annum Salutis nostræ millesimum quingentesimum septuagesimum quartum itidem Colonix edebatur. Denique hic Scriptor, postquam in Religionis obsequium adeo utiliter vitam suam impenderat, placide in suo Ascesterio Colonix die vigesima quinta Maii Anno Domini millesimo quingentesimo septuagesimo octavo, ætatis vero suæ quinquagesimo sexto animam Deo reddidit.

§. CXXXV.

*Nationalis Calvinistarum Synodus in
Galliis in oppido sanctæ Fidei
celebrata.*

Interea Calvinistæ in Francia eodem anno millesimo quingentesimo septuagesimo

gesimo octavo nationale suum Conci-
 liabulum in oppido sanctæ Fidei Agi-
 nensis Diæcesis celebrabant, ibidemque
 permittebant, ut fidei confessio, quam
 Franciæ regibus obtulerant, mutare-
 tur, quamvis antea solemniter professi
 fuissent, quod illam effuso etiam san-
 guine constanter propugnare velint:
 cum vero hujus decreti verba omnino
 notatu digna sint, ea huc referre lu-
 bet: porro in eo ita loquebantur illi:
 „Visis, & lectis instructionibus con-
 „ventus Francofordienſis anno priori
 „celebrati, collaudamus etiam eorum
 „propositum, quo omnes Christiani Or-
 „bis reformatas Ecclesias in sancta uni-
 „tate puræ doctrinæ, cujus maximam,
 „ac maxime sanam partem quidam Pro-
 „testantium Theologi damnare moliti
 „sunt, conjungere meditentur, quem
 „in finem nunc approbamus eorum in-
 „tentionem conscribendi fidei confes-
 „sionem omnibus Ecclesiis communem:
 „insuper ratum habemus, quod specia-
 „tim hujus regni Ecclesias sollicitare
 „velint, ut eo viros spectatos, & se-
 „lectos, facultate ampla, & pertra-
 „ctandi, concedendi, ac cuncta doctri-
 „næ capita, aliaque quietem, Eccle-
 „siæ conservationem, purum Dei cul-
 „tum, atque unionem Ecclesiarum con-
 H h 5 „cer-

Sæcul. XVI.

A.C. 1578.

Bossuet hist.

var. t. 2.

l. 12. art. 19.

pag. 342.

*Aymon Sy-**nod. Nat.**des Eccleses**reform. t. I.*

pag. 126.

Sæcul. XVI. „cernentia decidendi plena potestate
A.C.1578. „instructos mittant.

Porro hoc consilium ut effectui da-
 rent, quatuor Deputatos, qui hanc
 communem fidei confessionem fabrica-
 rent, decernebant, ampliori, quam
 Conventus petierat, potestate tam
 Ministris, quam speciatim a Turrenio
 Vicecomite concessa instructos: in-
 super hæc addebant: „Synodus Legatis
 „potestatem fecit, ut tunc, si confessio
 „illa in cunctis provinciis examinari
 „non posset, ipsi pro sua prudentia, &
 „sano iudicio concluderent, in omni-
 „bus punctis, quæ sive doctrinam, sive
 „alterius rei Ecclesiarum pacem con-
 „cernent. „

Attamen Protestantes Turenium Vi-
 cecomitem quatuor hisce Deputatis ad
 consarcinandam hanc fidei confessionem
 adjungebant, illumque speciatim non
 alia ex causa nominabant, nisi quod
 experientiæ testimonio comprobatum
 haberent, hæc Ecclesias hodie refor-
 matas nequam uniri posse, nisi prius
 quoad doctrinam concordia esset stabi-
 lita: porro cum bella civilia universum
 Franciæ regnum tunc devastarent, præ-
 fatus Turenus Vicecomes ætate quidem
 juvenis, sed prudentia animique forti-
 tudine provectus nonnisi aliquot ab-
 hinc annis se gesserat Calvinistarum Du-
 cem.

cem, apud illos ingens sibi nomen comparaverat non modo generis sui nobilitate utpote præcipuis regni familiis propinquus, sed præcipue summa dexterritate, qua sibi regnante Henrico Navarrae Rege jamjam Tribuni dignitatem emeruerat; quapropter haud mirum, quod adeo vastæ indolis Vir prompte omnes Protestantes uniendi consilium conceperit: quamvis ejus conatibus prosper omnino successus defuerit, eoquod Lutherani, licet una omnes confessiones fidei communi suffragio immutari consenserint, adeo tamen pertinaces suis erroribus inhæserint, ut suas fidei confessiones nullatenus immutari paterentur, sed integras, eademque relinqui peterent, perinde acsi purum Dei Verbum continerent, cui nihil addere, aut demere licet.

Sæcul. XVI.

A.C. 1578.

§. CXXXVI.

*Parisiensis Senatus sententia adversus
Natalem Baudinotum Religiosum.*

Cum eodem tempore quidam Ordinis sancti Benedicti Alumnus nomine Natalis Baudinotus ex Monasterio Cluniacensi in sua Thesi, quam in Sorbonnæ Collegio propugnabat, quasdam propositiones Regi injuriosas effutisset, Senatus Regis jussu hunc Religiosum com-

*Argentre
Coll. jud.
de novis err.
t. 2. p. 450.*